

CANCELARIA DE STAT A REPUBLICII MOLDOVA

Nr. 31-11-04-764

Chișinău

„23” noiembrie 2016

Biroul Permanent al Parlamentului

În temeiul articolului 73 din Constituția Republicii Moldova, se prezintă spre examinare proiectul de lege pentru modificarea și completarea unor acte legislative, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.1264 din 18 noiembrie 2016.

Responsabil de prezentarea în Parlament a proiectului de lege este Ministerul Muncii, Protecției Sociale și Familiei.

Anexă:

1. Hotărârea Guvernului nr.1264 din 18 noiembrie 2016 (în limba română – 1 filă și în limba rusă – 1 filă)
2. Proiectul de lege nominalizat (în limba română – 5 file și în limba rusă – 6 file)
3. Nota informativă (4 file)
4. Raportul de expertiză al Centrului Național Anticorupție (5 file)
5. Avizul Ministerului Justiției (3 file)

Secretar general al Guvernului

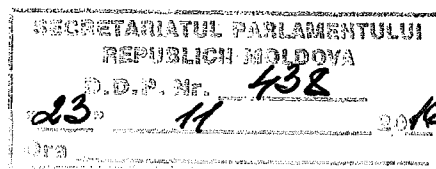
Lilia PALII

Ex.: V. Bogdan, tel. 250447

Casa Guvernului,
MD-2033, Chișinău,
Republica Moldova

Telefon:
+ 373-22-250104

Fax:
+ 373-22-242696

GUVERNUL REPUBLICII MOLDOVA

HOTĂRÎRE nr. 1264
din 18 noiembrie 2016
Chișinău

**Privind aprobarea proiectului de lege pentru
modificarea și completarea unor acte legislative**

Guvernul HOTĂRĂȘTE:

Se aprobă și se prezintă Parlamentului spre examinare proiectul de lege pentru modificarea și completarea unor acte legislative.

Prim-ministru

PAVEL FILIP

Contrasemnează:

**Ministrul muncii, protecției
sociale și familiei**

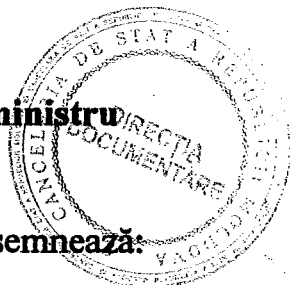
Stela Grigoraș

Ministrul afacerilor interne

Alexandru Jizdan

Ministrul justiției

Vladimir Cebotari

PARLAMENTUL REPUBLICII MOLDOVA**LEGE****pentru modificarea și completarea unor acte legislative**

Parlamentul adoptă prezenta lege organică.

Art. I. – Codul familiei al Republicii Moldova nr.1316-XIV din 26 octombrie 2000 (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2001, nr. 47-48, art.210), cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 14 alineatul (2), sintagma „autoritatea administrației publice locale” se substituie cu sintagma „autoritatea tutelară locală”.

2. Articolul 47:

alineatul (2) la final se completează cu următorul text:

„Fiind informați despre un caz de naștere sau la adresarea mamei după naștere, instituția medico-sanitară/medicul de familie din localitate au obligația de a întreprinde în termen de 3 zile lucrătoare acțiunile necesare de constatare a nașterii copilului, și în cazul constatării acesteia de eliberare a certificatului medical de naștere, chiar dacă mama nu are domiciliul în această localitate.”;

3. La articolul 51 alineatul (4) va avea următorul cuprins:

„(4) În cazul copiilor separați de părinți drepturile copilului la creștere și educare sînt asigurate de reprezentantul legal.”

4. Articolul 53:

alineatul (2) în final se completează cu următorul text:

„Părinții poartă răspunderea prevăzută de legislație pentru neîndeplinirea sau îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de creștere și educație a copilului.”;

se completează cu alineatul (5¹) cu următorul cuprins:

„(5¹) Dacă plasarea copilului într-un serviciu social a fost determinată de violență, neglijare, exploatare, abandon sau de eschivarea în orice alt mod a părinților de a-și exercita drepturile și obligațiile părintești, instanța de judecată, la cererea autorității tutelare teritoriale, dispune încasarea de la părintele/părinții culpabili a cheltuielilor pentru creșterea și educația copilului în serviciul/serviciile sociale de la momentul plasării pînă la momentul reintegrării copilului în familia părinților.”;

alineatul (6) va avea următorul cuprins:

„(6) Angajații autorităților publice centrale și locale, ai structurilor, instituțiilor și serviciilor din cadrul sau subordonate acestora, care activează în domeniile asistenței sociale, educației, ocrotirii sănătății, organelor de drept, în conformitate cu mecanismul intersectorial de cooperare pentru identificarea, evaluarea, referirea, asistența și monitorizarea copiilor victime și potențiale

victime ale violenței, neglijării, exploatării și traficului, sînt obligați să transmită autorității tutelare competente sesizările privind copiii aflați în situație de risc, precum și cele privind cazurile de violență, neglijare sau exploatare a copiilor în cadrul serviciilor sociale, al instituțiilor medicale, educaționale, culturale.”;

se completează cu alineatul (7) cu următorul cuprins:

”(7) Persoanele fizice care dețin informații despre un caz suspect de violență, neglijare sau exploatare a copilului sînt obligate să comunice acest fapt autorității tutelare locale/teritoriale sau organelor de drept.”

5. Se completează cu articolele 57¹ și 57² cu următorul cuprins:

„**Articolul 57¹**. Dreptul copilului la repararea prejudiciului material și moral

(1) Copilul are dreptul la repararea prejudiciului material și moral cauzat din vătămare a integrității corporale sau a sănătății, încălcare a drepturilor personale nepatrimoniale, urmare a violenței, neglijării, exploatării sau eschivării în orice alt mod a părinților de a-și exercita drepturile și obligațiile părintești, precum și a neîndeplinirii sau îndeplinirii necorespunzătoare, de către o autoritate publică, instituție a obligației stabilite printr-un act normativ în scopul protecției contra riscului de producere a unui anumit prejudiciu.

(2) Repararea prejudiciului material și moral are loc în modul prevăzut de legislația civilă.

Articolul 57². Autoritățile tutelare în domeniul protecției copilului

Autoritățile tutelare sînt:

a) autoritatea tutelară teritorială – secțiile/direcțiile asistență socială și protecție a familiei/Direcția municipală pentru protecția copilului Chișinău. În municipiile Bălți și Chișinău autoritățile tutelare teritoriale exercită și atribuțiile de autoritate tutelară locală, cu excepția unităților administrativ-teritoriale autonome din componența acestora, în cadrul cărora atribuțiile de autoritate tutelară locală sînt exercitate de primarii unităților administrativ-teritoriale respective;

b) autoritatea tutelară locală – primarii de sate (comune) și de orașe.”

6. La articolul 61, alineatul (3) va avea următorul cuprins:

„(3) În cazul existenței unor conflicte de interese între părinți și copii, acestea se soluționează de către autoritatea tutelară locală de la locul aflării copilului, decizia căreia poate fi atacată pe cale judecătorească, interesele copilului în acest caz fiind reprezentate de către autoritatea tutelară teritorială.”

7. La articolul 64 alineatul (3) va avea următorul cuprins:

„(3) În cazul nerespectării hotărîrii instanței judecătorești, la cererea părintelui care locuiește separat de copil, instanța judecătorească, ținînd cont de interesele copilului și opinia acestuia, în funcție de vîrsta și gradul său de maturitate, poate soluționa problema transmițîndu-i copilul.”

8. La articolul 66 alineatul (3), textul „să transmită copilul unei instituții de stat și să-l ia la evidență, asigurîndu-i în continuare apărarea drepturilor și intereselor legitime” se substituie cu textul „teritorială să dispună plasamentul copilului în condițiile legislației privind protecția specială a copiilor separați de părinți.”

9. La articolul 69, alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) Copiii ai căror părinți/unicul părinte sînt decăzuți din drepturile părintești sînt plasați în servicii de plasament în baza dispoziției autorității tutelare teritoriale.”

10. Articolul 71:

la alineatul (1), sintagma „și punerea acestuia la dispoziția autorității tutelare” se substituie cu sintagma „și asigurarea protecției copilului de către autoritatea tutelară teritorială”;

alineatul (4) în final se completează cu următoarele cuvinte „,în evidența căreia se află copilul.”

11. La articolul 72 alineatul (2), în final se completează cu textul „în evidența căreia se află copilul, în baza avizului pozitiv al autorității tutelare locale în raza căreia locuiesc părinții copilului.”

12. Articolul 142:

la alineatul (1), cuvintele „rămași fără ocrotire părintească” se substituie cu cuvintele „separați de părinți”;

în alineatul (2), cuvintele „fără adoptarea de către autoritatea tutelară a unei hotărîri suplimentare” se substituie cu cuvintele „fără emiterea de către autoritatea tutelară a unei dispoziții suplimentare.”;

alineatul (4) va avea următorul cuprins:

„(4) Tutela/curatela asupra copiilor rămași temporar fără ocrotire părintească, copiilor rămași fără ocrotire părintească se instituie prin dispoziția autorității tutelare teritoriale, conform prevederilor legislației privind protecția specială a copiilor separați de părinți.”;

se completează cu alineatul (5) cu următorul cuprins:

„(5) Tutela/curatela asupra copiilor ai căror părinți/unicul părinte sînt plecați/este plecat pe un termen mai mare de 3 luni peste hotare se instituie prin dispoziția autorității tutelare locale, conform prevederilor legislației privind protecția specială a copiilor separați de părinți.”

13. Articolul 146:

alineatul (7) în final se completează cu cuvintele „teritoriale, care a dispus plasamentul planificat.”;

la alineatul (8), după cuvintele „autorității tutelare” se completează cu cuvintele „în evidența căreia se află copilul”, și în continuare după text.

14. La articolul 42 alineatul (1) literele a) și c) și alineatul (2), articolul 52 alineatul (2), articolul 55 alineatul (4), articolul 56 alineatele (2) și (3), 60 alineatul (4) și articolul 71 alineatele (2) și (3) după cuvîntul „tutelară” se completează cu cuvîntul „locală”, la forma gramaticală corespunzătoare.

15. La articolul 63 alineatul (3), articolul 64 alineatul (2), articolul 65 alineatele (1) și (2), articolul 69 alineatul (3), articolul 70 alineatul (2), articolul 73 alineatele (1) și (2), articolul 74 alineatul (3), articolul 94 alineatul (5) și articolul 146 alineatul (2), după cuvîntul „tutelară” se completează cu cuvîntul „teritorială”, la forma gramaticală corespunzătoare.

16. La articolul 53 alineatele (2) și (5) și articolul 68 alineatele (2) și (3) după cuvîntul „tutelară” se completează cu cuvintele „locală/teritorială”, la forma gramaticală corespunzătoare.

17. Capitolul 20 se abrogă.

Art. II. – La articolul 25 alineatul (1) din Legea privind actele de stare civilă nr.100-XV din 26 aprilie 2001 (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2001, nr.97-99, art.765), cu modificările și completările ulterioare, sintagma „în termen de 24 de ore” se substituie cu cuvîntul „imediat”.

Art. III. – Codul penal al Republicii Moldova nr. 985-XV din 18 aprilie 2002 (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2009, nr. 72–74, art. 195), cu modificările și completările ulterioare, se completează cu articolele 201² și 201³ cu următorul cuprins:

„**Articolul 201².** Exercițarea necorespunzătoare a obligațiilor părintești

(1) Eschivarea cu rea-voință a părinților de la exercițarea obligațiilor părintești, dacă aceasta a determinat plasamentul copilului,

se pedepsește cu amendă în mărime de la 300 la 500 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 100 la 120 de ore.

(2) Refuzul sau eschivarea cu rea-voință, sub orice formă, a părinților de a (re)integra copilul în familie,

se pedepsește cu amendă în mărime de la 300 la 800 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 120 la 150 de ore.

Articolul 201³. Împiedicarea exercițării dreptului de a comunica cu copilul și de a-l educa

Împiedicarea neîntemeiată a unuia sau ambilor părinți să comunice cu copilul ori să ia parte la educarea lui, dacă aceasta a fost comisă după aplicarea sancțiunii contravenționale,

se pedepsește cu amendă în mărime de la 200 la 400 de unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 100 la 120 de ore.”

Art. IV. – La articolul 13 din Legea asistenței sociale nr.547-XV din 25 decembrie 2003 (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2004, nr. 42-44, art.249), cu modificările și completările ulterioare, alineatul (2) se completează cu literele b¹) și b²) cu următorul cuprins:

„b¹) organizează activități de prevenire a situațiilor de risc pentru copii și susține dezvoltarea capacităților familiei în creșterea și educația copilului;

b²) asigură protecția copiilor în situație de risc și a copiilor separați de părinți;”.

Art. V. – Legea nr.436-XVI din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2007, nr.32-35, art.116), cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 14 alineatul (2):

la litera y), cuvintele „asigură protecția drepturilor copilului” se exclud; se completează cu litera y²) cu următorul cuprins:

„y²) decide instituirea funcției de specialist pentru protecția drepturilor copilului;”

2. Articolul 29 alineatul (1):

la litera j), cuvintele „a autorității tutelare,” se exclud;

litera q) va avea următorul cuprins:

„q) exercită atribuțiile de autoritate tutelară locală, în condițiile legislației;”

Art. VI. – Articolul 7 din Legea nr.140 din 14 iunie 2013 privind protecția specială a copiilor aflați în situație de risc și a copiilor separați de părinți (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2013, nr.167-172, art.534), cu completările ulterioare, se completează cu litera o) cu următorul cuprins:

„o) în cooperare cu autoritățile tutelare locale, precum și alte autorități și instituții care activează în domeniile asistenței sociale, educației, ocrotirii sănătății, organelor de drept întreprinde acțiunile necesare pentru asigurarea implementării prevederilor Convenției de la Haga din 25 octombrie 1980 asupra aspectelor civile ale răpirii internaționale de copii.”

Art. VII. – Guvernul, în termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, va aduce actele sale normative în concordanță cu prezenta lege.

Președintele Parlamentului

Nota informativă
la proiectul legii pentru modificarea și completarea unor acte legislative

1. Condițiile ce au impus elaborarea proiectului și scopul urmărit

La 14 iunie 2013 Parlamentul Republicii Moldova a adoptat Legea nr. 140 privind protecția specială a copiilor aflați în situație de risc și a copiilor separați de părinți. Legea vizată a intrat în vigoare la 01 ianuarie 2014 și reglementează atribuțiile autorităților tutelare locale și teritoriale, situațiile de risc pentru copii, algoritmul procesului de identificare, evaluare, asistență, referire, monitorizare și evidență a copiilor în situație de risc și a copiilor separați de părinți, precum și autoritățile și structurile responsabile de aplicarea procedurilor respective, cooperarea intersectorială în domeniul protecției copilului. Proiectul legii pentru modificarea și completarea unor acte legislative are drept scop de a asigura o implementare mai eficientă a prevederilor Legii 140/2013, prin atribuirea competențelor specifice autorităților tutelare locale și teritoriale într-o serie de situații/litigii privind drepturile copilului, introducerea sancțiunilor penale pentru nerespectarea prevederilor Legii 140/2013 și responsabilizarea părinților care nu respectă drepturile copilului.

De asemenea, proiectul legii urmează să asigure printr-o prevedere legală expresă competențele autorităților tutelare în procesul de aplicare a prevederilor Convenției de la Haga din 25 octombrie 1980 asupra aspectelor civile ale răpirii internaționale de copii.

2. Principalele prevederi ale proiectului

Grupate după obiectul de reglementare, amendamentele propuse prin proiectul de lege vizează:

1. Modificarea și completarea Codului Familiei în vederea delimitării atribuțiilor și responsabilităților autorităților tutelare teritoriale și locale, ținând cont de prevederile Legii 140/2013 referitoare la atribuțiile autorităților vizate, precum și ajustarea la prevederile Legii menționate a normelor juridice din Codul Familiei referitoare la reprezentarea legală a copiilor separați de părinți și protecția acestora în cadrul serviciilor de plasament (art. 51, 53, 57², 61, 66, 69, 71, 72, 142, 146 Codul Familiei). De asemenea, în rezultatul consultărilor cu autoritățile publice locale și structurile teritoriale de asistență socială și protecție a familiei au fost identificate cele mai potrivite opțiuni privind responsabilitățile autorităților tutelare locale sau teritoriale într-o serie de situații/litigii privind drepturile copilului, în care este necesară implicarea sau participarea autorităților tutelare.

Astfel, se propune ca **autoritățile tutelare locale** să dețină competențe legate de: reducerea vârstei matrimoniale, dreptul copilului de a comunica cu părinții și alte rude, dreptul copilului la nume de familie și prenume, drepturile și obligațiile părinților privind educația și instruirea copiilor, luarea copilului de la părinți fără decădere din drepturile părintești.

Autoritățile tutelare teritoriale urmează să dețină competențe legate de: determinarea domiciliului copilului, exercitarea drepturilor părintești în cazul când părinții locuiesc separat, drepturile bunicilor, fraților și surorilor copilului de a comunica cu acesta, efectele decăderii din drepturile părintești, restabilirea drepturilor părintești, participarea autorității tutelare la examinarea litigiilor privind educația copilului, obligația părinților de a-și întreține copiii, modul de încheiere, executare, modificare, reziliere și declarare a nulității contractului privind plata pensiei de întreținere, recomandarea tutorelui/curatorului a procedeeleor și mijloacele de educație a copilului aflat sub tutelă (curatelă).

Totodată, amendamentele propuse la Codul Familiei vor contribui la o mai bună respectare a drepturilor copilului, și anume:

- la art. 47 – obligația instituției medico-sanitare/medicului de familie din localitate de a întreprinde acțiunile necesare de constatare a nașterii copilului și în cazul constatării acesteia – de eliberare a certificatului medical de naștere, chiar dacă mama nu are domiciliul în această localitate, astfel contribuindu-se la diminuarea cazurilor de neînregistrare și nedocumentare a copiilor;

- la art. 53 - răspunderea părinților pentru neîndeplinirea sau îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de creștere și educație a copilului. De asemenea, completarea articolului cu prevederi privind încasarea de la părintele/părinții culpabili a cheltuielilor pentru creșterea și educația copilului în serviciul/serviciile sociale de la momentul plasării până la momentul reintegrării copilului în familia părinților. Totodată,

- completarea cu art. 57¹ – prevede expres dreptul copilului la repararea prejudiciului material și moral cauzat din vătămare a integrității corporale sau a sănătății, încălcare a drepturilor personale nepatrimoniale, urmare a violenței, neglijării, exploatării sau eschivării în orice alt mod a părinților de a-și exercita drepturile și obligațiile părintești, precum și a neîndeplinirii sau îndeplinirii necorespunzătoare, de către o autoritate publică, instituție a obligației stabilite printr-un act normativ în scopul protecției contra riscului de producere a unui anumit prejudiciu, în modul prevăzut de legislația civilă;

- la art. 64 – se propune excluderea oferirii posibilității părintelui care locuiește separat de copil să se adreseze instanței judecătorești cu solicitarea de a-i fi transmis copilul, în cazul în care părintele care locuiește cu copilul nu respectă hotărârea instanței judecătorești privind exercitarea drepturilor părintești de către părintele care locuiește separat de copil, necondiționat de caracterul repetat al încălcării, prevăzut în redacția actuală a Codului Familiei;

- abrogarea capitolului 20 din Codul Familiei s-a realizat deoarece prezența acestuia în acest act normativ este irelevantă, având în vedere că din momentul adoptării Codului Familiei s-a dezvoltat cadrul normativ în domeniul protecției copilului, în special Legea nr. 140 din 14.06.2013 privind protecția specială a copiilor aflați în situație de risc și a copiilor separați de părinți, Legea nr. 123 din 18.06.2010 cu privire la serviciile sociale, Regulamentele și standardele minime de calitate pentru organizarea și funcționarea mai multor tipuri de servicii sociale de plasament pentru copii, inclusiv serviciul de asistență parentală profesionistă, centrul de plasament temporar pentru copii în situație de risc, casa comunitară pentru copii în situație de risc – servicii în care sunt plasați copiii separați de părinți, de asemenea ca efect al protecției juridice din partea statului.

2. Completarea Legii asistenței sociale nr. 547-XV din 25.12.2003 pentru a asigura coroborarea acestei legi cu prevederile Legii 140/2013, fiind vorba despre atribuțiile autorităților publice locale de nivelul al doilea în domeniul prevenirii situațiilor de risc, susținerii și dezvoltării capacităților familiei în creșterea și educația copilului, precum și protecției copiilor în situație de risc și a copiilor separați de părinți.

3. Propunerile de modificare a Legii privind actele de stare civilă nr.100-XV din 26 aprilie 2001 vin să asigure informarea și predarea către poliție a copilului găsit sau abandonat nu în timp de 24 ore, ci imediat. Implicarea cât mai rapidă a poliției sporește șansele de identificare a mamei, dar și sporește șansele pentru copii privind protecția de urgență a acestora.

4. Completarea Codului penal cu articolul 201², stabilește răspunderea penală pentru exercitarea necorespunzătoare a obligațiilor părintești.

Având în vedere că obiectul juridic generic al faptei incriminate aduce atingere în special relațiilor sociale cu privire la conviețuirea în cadrul familiei și la dezvoltarea minorilor, s-a considerat relevant să se propună includerea acestei norme în Capitolul VII - Infracțiuni contra familiei și minorilor al Codului penal. Subiecți ai infracțiunilor sunt persoanele fizice, responsabile de creșterea, educația și întreținerea copilului, care la momentul săvârșirii infracțiunii au atins vârsta de 16 ani, fiind vorba de părinți.

Remarcăm în special, că art. 201² Cod penal, stabilește răspunderea penală pentru eschivarea cu rea-voință a părinților de la exercitarea obligațiilor părintești, dacă aceasta a determinat necesitatea luării copilului din familie. Pericolul social al acestor acțiuni/inacțiuni reiese din prevederile legii, potrivit cărora luarea copilului de la părinți, este determinată de prezența pericolului iminent pentru viața și sănătatea copilului. Actualmente, legislația în vigoare prevede, ca și măsură de influență asupra părinților, decăderea lor din drepturile părintești, fapt ce la prima vedere ar fi o îndreptățire a irelevanței stabilirii răspunderii penale. Or, practica demonstrează că această măsură (decăderea din drepturi părintești) de cele mai multe ori nu este capabilă să responsabilizeze părinții, unii din ei fiind chiar bucuroși că statul le-a preluat sarcina de îngrijire a copiilor, iar normele imperative, prin care părinții sunt responsabili de viața și bunăstarea copiilor, rămân declarative.

Răspunderea penală pentru refuzul sau eschivarea cu rea-voință de la reintegrarea copilului în familie este îndreptățită, considerăm, în virtutea retrăirilor sufletești care generează disconfort psihologic acut copilului, din cauza că nu-i are alături pe părinți și nu are parte de grija lor, că părinții aflați în viață îl resping sau în alt mod nu-l admit în familia biologică. Responsabilitatea părinților este determinată de nedorința lor de a urma recomandărilor stabilite în planul individual de asistență și a schimba starea de lucruri, inclusiv comportamentul propriu, care să asigure mediul prielnic readucerii copilului în familie.

Considerăm că, modificările și completările propuse sunt în măsură să ofere un mesaj clar societății, precum că relele tratamente sau neglijarea copilului pot aduce consecințe grave asupra dezvoltării lui intelectuale, fizice și psihice, și că copilul se bucură de dreptul de a beneficia de tratament special, așa cum se recomandă în instrumentele juridice internaționale în caz de violență, neglijare sau exploatare. Concomitent, este promovată ideea despre inevitabilitatea pedepsei pentru inacțiuni/omisiuni sau implicare necorespunzătoare, care pun copilul în dificultate sau perpetuează această stare. Prin urmare, fiecare părinte are responsabilitatea să se manifeste corespunzător în asemenea situații, fie în virtutea obligațiilor sale părintești.

Articolul 201³ stabilește răspunderea penală pentru împiedicarea neîntemeiată a unuia sau ambilor părinți să comunice cu copilul ori să ia parte la educarea lui. Rata impunătoare a divorțurilor în Republica Moldova și numeroasele plângeri adresate autorităților tutelare privind nerespectarea graficilor de întrevedere cu copilul a părintelui care locuiește separat sau împiedicarea comunicării acestuia cu copilul prin alte mijloace în primul rând au efecte traumatizante asupra dezvoltării psiho-emoționale a copilului, cărui în consecință i se lezează dreptul de a fi crescut și educat în egală măsură de ambii părinți, chiar dacă aceștia locuiesc separat. Instituirea răspunderii penale pentru infracțiunea dată cu siguranță va contribui la diminuarea situațiilor în care acțiunile iresponsabile și nemotivate ale unor

părinți afectează copiii și părinții acestora, care locuiesc separat de ei.

5. Completarea Legii privind administrația publică locală nr.436-XVI din 28 decembrie 2006 este realizată în scopul corelării prevederilor acesteia cu normele juridice din Legea 140/2013 și anume privind instituirea funcției de specialist pentru protecția drepturilor copilului și exercitarea atribuțiilor de autoritate tutelară locală.

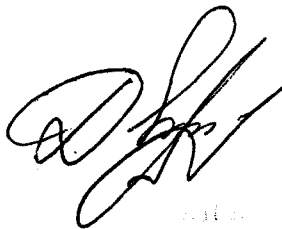
3. Fundamentarea economico-financiară

Promovarea proiectului de lege nu reclamă cheltuieli suplimentare, decât cele necesare și în prezent pentru instrumentarea și examinarea cauzelor.

4. Transparența în procesul decizional/coordonarea proiectului

Proiectul legii pentru modificarea și completarea unor acte legislative este plasat pentru consultare publică pe site-ul www.mmps.gov.md / transparența în procesul decizional / proiecte remise spre coordonare.

Ministru

Stela GRIGORAȘ